

Ústav matematiky a statistiky
Přírodovědecká fakulta
Masarykova univerzita

Štatistická inferencia I

Zadania domácich úloh

Stanislav Katina

katina@math.muni.cz

22. decembra 2014

Inštrukcie k DÚ: Odovzdáva sa jeden pdf súbor nazvaný priezvisko-meno-text-statinf-I-2014.pdf (obsahuje riešenia príkladov, obrázky, \mathbb{R} -kód napísaný v $\text{T}_{\text{E}}\text{X}$ u), jeden zdrojový súbor naprogramovaných funkcií priezvisko-meno-source-statinf-I-2014.r a jeden súbor \mathbb{R} -kódu konkrétnych zadaní z DÚ priezvisko-meno-priklady-statinf-I-2014.r, ktorý používa tento zdrojový kód. Na písanie \mathbb{R} -kódu odporúčam $\text{T}_{\text{E}}\text{X}$ balíček listings a vytvoreniu prostredia v hlavičke dokumentu ako

```

1 \lstset{language=R, % nastavenie jazyka R
2 basicstyle=\footnotesize\ttfamily, % typ pisma R-kodu
3 commentstyle=\ttfamily\color{farba1}, % farba komentara k funkciam
4 numberstyle=\color{farba2}\footnotesize, % farba a velkost cislovania
5 numbers=left, % cislovanie vľavo
6 stepnumber=1, % cislovanie po krokoch jedna
7 frame=leftline, % vytvorenie ľavej hranicnej ciary
8 breaklines=true} % zalomenie riadkov

```

a potom v texte medzi begin a end.

DÚ je potrebné odovzdať 7 dní pred termínom skúšky, na ktorý sa prihlásite.

Príklad 1 (zmes dvoch dvojrozmerných normálnych rozdelení) Simuláciu pseudonáhodných čísel zo zmesi dvoch normálnych rozdelení $pN_2(\boldsymbol{\mu}_1, \boldsymbol{\Sigma}_1) + (1-p)N_2(\boldsymbol{\mu}_2, \boldsymbol{\Sigma}_2)$ môžeme v \mathbb{R} urobiť použitím jedného z alternatívnych postupov z príkladu 20 (zo zadaní príkladov na cvičenia). Nasimulujte pseudonáhodné čísla X a Y (1) zo zmesi $pN_2(\boldsymbol{\mu}_1, \boldsymbol{\Sigma}_1) + (1-p)N_2(\boldsymbol{\mu}_2, \boldsymbol{\Sigma}_2)$, kde $\boldsymbol{\theta} = (\mu_{11}, \mu_{12}, \sigma_{11}^2, \sigma_{12}^2, \rho_1, \mu_{21}, \mu_{22}, \sigma_{21}^2, \sigma_{22}^2, \rho_2)^T$ a (2) z dvojrozmerného rozdelenia $N_2(\boldsymbol{\mu}, \boldsymbol{\Sigma})$, kde parametre predstavujú spoločný vektor stredných hodnôt a spoločnú kovariančnú maticu. t.j. $\boldsymbol{\theta} = (\mu_1, \mu_2, \sigma_1^2, \sigma_2^2, \rho)^T$. Pre (1) vypočítajte dvojrozmerný jadrový odhad hustoty $(X, Y)^T$ pomocou funkcie `kde2d()`.

(a) Nakreslite teoretickú hustotu (2) pomocou funkcie `image()` a superponujte ju s kontúrovým grafom teoretickej hustoty (2) pomocou funkcie `contour()`.

(b) Nakreslite teoretickú hustotu (1) pomocou funkcie `image()` a superponujte ju s kontúrovým grafom teoretickej hustoty (1) pomocou funkcie `contour()`.

(c) Nakreslite dvojrozmerný jadrový odhad hustoty realizácií (1) pomocou funkcie `image()` a superponujte ju s kontúrovým grafom teoretickej hustoty (1) pomocou funkcie `contour()`.

Hustotu rozsekať na 12 intervalov, kde hodnoty v týchto intervaloch budú zodpovedať farbám `terrain.colors(12)`. Pri simulácii použite $\boldsymbol{\theta} = (-1.2, -1.2, 1, 1, 0, 1, 1, 1, 1, 0)^T$,

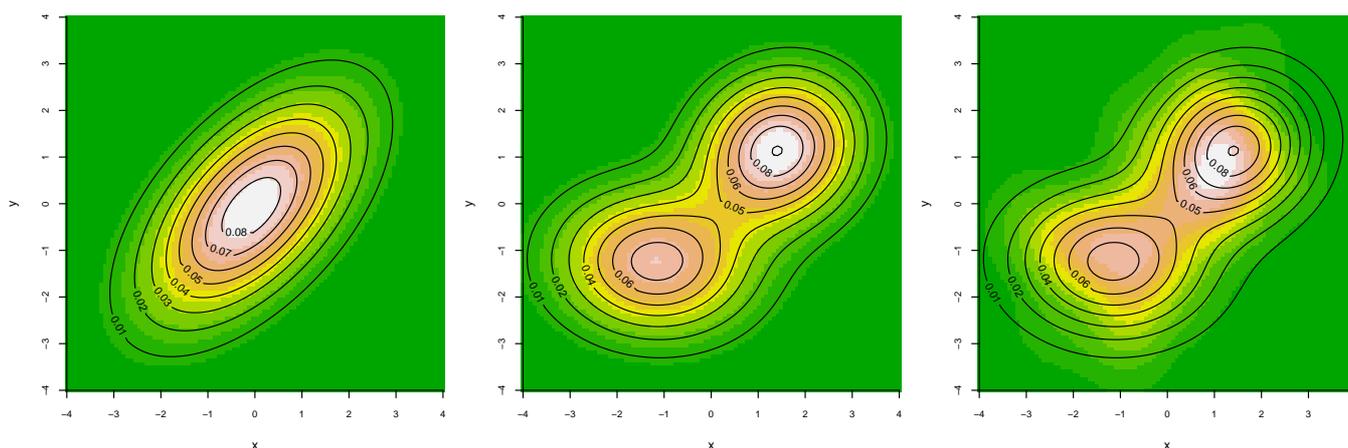
(1) $\hat{\boldsymbol{\theta}} = (\hat{\mu}_{11}, \hat{\mu}_{12}, \hat{\sigma}_{11}^2, \hat{\sigma}_{12}^2, \hat{\rho}_1, \hat{\mu}_{21}, \hat{\mu}_{22}, \hat{\sigma}_{21}^2, \hat{\sigma}_{22}^2, \hat{\rho}_2)^T$, $n_1 = n_2 = 50$ a $p = 0.5$ (odhady pochádzajú z nasimulovaných dát).

(2) $\hat{\boldsymbol{\theta}} = (\hat{\mu}_1, \hat{\mu}_2, \hat{\sigma}_1^2, \hat{\sigma}_2^2, \hat{\rho})^T$ a $n_1 = n_2 = 50$ (odhady pochádzajú zo spoločného výberu nasimulovaných dát).

Vzorové riešenie pozri na obrázku ??.

DÚ

Príklad 2 (kvadratická aproximácia profilovej funkcie vierohodnosti) (2.1) Nakreslite škálovaný logaritmus profilovej funkcie vierohodnosti normálneho rozdelenia pre μ . Na x -ovej osi bude μ a na y -ovej osi $\ln \mathcal{L}(\mu|\mathbf{x}) = l(\mu|\mathbf{x}) - \max(l(\mu|\mathbf{x}))$. Porovnajme $\ln \mathcal{L}(\mu|\mathbf{x})$ s kvadratickou aproximáciou vypočítanou pomocou Taylorovho rozvoja $\ln \mathcal{L}(\mu|\mathbf{x}) = \ln\left(\frac{L(\mu|\mathbf{x})}{L(\hat{\mu}|\mathbf{x})}\right) \approx -\frac{1}{2}\mathcal{I}(\hat{\mu})(\mu - \hat{\mu})^2$. (2.2) Nech skóre funkcia $S(\mu) = \frac{\partial}{\partial \mu} \ln L(\mu|\mathbf{x})$. Keď zoberieme deriváciu kvadratickej aproximácie uvedenej vyššie, dostaneme $S(\mu) \approx -\mathcal{I}(\hat{\mu})(\mu - \hat{\mu})$ alebo $-\mathcal{I}^{-1/2}(\hat{\mu})S(\mu) \approx \mathcal{I}^{1/2}(\hat{\mu})(\mu - \hat{\mu})$. Potom zobrazením pravej strany na x -ovej osi a ľavej strany na y -ovej osi dostaneme asymptoticky lineárnu funkciu s jednotkovým sklonom. Asymptoticky tiež platí $\mathcal{I}^{1/2}(\hat{\mu})(\mu - \hat{\mu}) \sim N(0, 1)$. Je postačujúce mať rozsah x -vej osi $\langle -2, 2 \rangle$, pretože funkcia je asymptoticky (lokálne) lineárna na tomto intervale. Rozumné škáľujte y -ovú os. Zobrazte pre (a) $n = 10$, (b) $n = 100$ a (c) $n = 1000$. Použite (1)

Obr. 1: Spoločná hustota dvojjazmerného normálneho rozdelenia (vľavo), hustota zmesi dvoch dvojjazmerných normálnych rozdelení (uprostred) a dvojjazmerný jadrový odhad superponovaný hustotou zmesi dvoch dvojjazmerných normálnych rozdelení (vpravo)

$X \sim N(0, 1)$ a (2) $X \sim (1 - p)N(0, 1) + pN(0, 2)$, kde $p = 0.05$. Okomentujte rozdiely medzi (a), (b) a (c), ako aj rozdiely medzi (1) a (2). (2.3) Dokážte, že ak $N(\mu, \sigma^2)$ a σ^2 je známe, potom je kvadratická aproximácia logaritmu relatívnej vierohodnosti identická s logaritmom relatívnej vierohodnosti, t.j. $\ln \mathcal{L}(\mu|\mathbf{x}) = -\frac{1}{2}\mathcal{I}(\hat{\mu})(\mu - \hat{\mu})^2$. (2.4) Dokážte, že ak $N(\mu, \sigma^2)$ a σ^2 je známe, potom $-\mathcal{I}^{-1/2}(\hat{\mu})S(\mu) = \mathcal{I}^{1/2}(\hat{\mu})(\mu - \hat{\mu})$.

DÚ

Príklad 3 (maximálne vierohodný odhad μ a σ^2) Vygenerujte pseudonáhodné čísla X , ak platí $X \sim N(4, 1)$, $n = 1000$. (a) Napíšte logaritmus profilovej funkcie vierohodnosti pre μ a σ^2 a preverte, či sú maximálne vierohodné odhady μ a σ^2 dostatočne blízko k ich skutočným hodnotám. Nakreslite grafy $l(\mu|\mathbf{x})$ a $l(\sigma^2|\mathbf{x})$, kde zvýrazníte polohu maxím týchto funkcií. (b) Napíšte logaritmus funkcie vierohodnosti pre $\theta = (\mu, \sigma^2)^T$ a preverte, či je maximálne vierohodný odhad $\theta = (\mu, \sigma^2)^T$ dostatočne blízko k jeho skutočnej hodnote. (c) Nakreslite graf $l((\mu, \sigma^2)|\mathbf{x})$ použitím funkcie `image()` a superponujte ho s kontúrovým grafom použitím funkcie `contour()`. Zvýraznite polohu maxima (pozri obrázok 14).

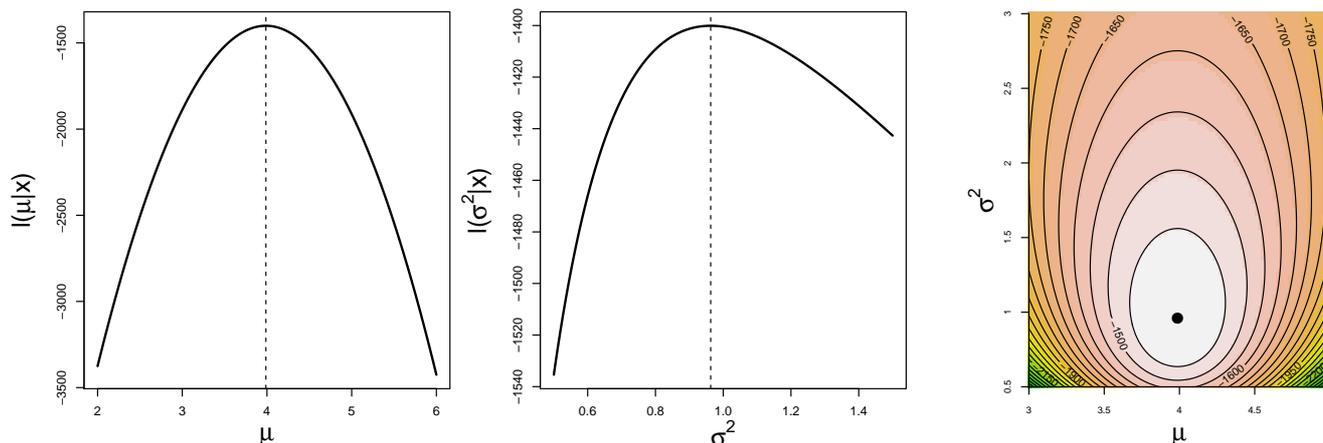
DÚ

Príklad 4 (maximálne vierohodné odhady; multinomické rozdelenie) Majme dáta `more-samples-probabilities-pubis.txt`. Nakreslite logaritmus štandardizovanej funkcie vierohodnosti v parametroch p_1 a p_2 Európskej populácie ($n_1 = 30$, $n_2 = 20$ a $n_3 = 10$) pomocou funkcie `contour()`. Dokreslite do obrázku jej maximum v bode $\hat{\theta} = (\hat{p}_1, \hat{p}_2)^T$.

DÚ

Príklad 5 (argument minima) Vygenerujte pseudonáhodné čísla $X \sim N(\mu, \sigma^2)$, $n = 1000$, $\mu = 0$, $\sigma^2 = 1$. Vygenerované čísla ozn. x_i , $i = 1, 2, \dots, 1000$. Nájdite numericky také c , ktoré minimalizuje (a) sumu štvorcov odchýlok $\sum_{i=1}^{1000} (x_i - c)^2$, t.j. $c_1 = \arg \min_{\forall c} \sum_{i=1}^{1000} (x_i - c)^2$ a (b) sumu absolútnych odchýlok $\sum_{i=1}^{1000} |x_i - c|$, t.j. $c_2 = \arg \min_{\forall c} \sum_{i=1}^{1000} |x_i - c|$. Za c dosadzujte postupne (1) všetky $x_{(j)}$ ($x_{(j)}$ sú usporiadané x_i podľa veľkosti od najmenšieho po najväčšie) a vybrané charakteristiky polohy ako (2) aritmetický priemer, (3) nejaké kvantily \tilde{x}_p , kde $p \in \langle 0, 1 \rangle$ a pod. Nakreslite obrázok závislosti (a) sumy štvorcov odchýlok na $x_{(j)}$, t.j. body $[x_j, y_j]$, kde $y_j = \sum_{i=1}^{1000} (x_i - x_{(j)})^2$ a (b) sumy absolútnych odchýlok na $x_{(j)}$, t.j. body $[x_{(j)}, y_j]$, kde $y_j = \sum_{i=1}^{1000} |x_i - x_{(j)}|$. Podobné obrázky nakreslite aj pre \tilde{x}_p namiesto $x_{(j)}$.

DÚ

Obr. 2: Profilová funkcia vierohodnosti pre μ (vľavo), σ^2 (uprostred) a funkcia vierohodnosti pre oba parametre (vpravo); $X \sim N(4, 1)$; maximálne vierohodné odhady strednej hodnoty a rozptylu sú označené zvislou čiarkovanou čiarou (vľavo a uprotred) a maximálne vierohodný odhad vektora parametrov je označený \bullet (vpravo)

Definícia 1 (asymptotické rozdelenie poriadkovej štatistiky) *Nech $X_{(1)}, X_{(2)}, \dots, X_{(n)}$ sú poriadkové štatistiky náhodného výberu X_1, X_2, \dots, X_n . Majme pravdepodobnosť α , kde $F(t_\alpha) = \alpha$. Asymptoticky platí, že $\sqrt{n}(\frac{j}{n} - \alpha)$ konverguje k 0. Potom je poriadková štatistika $X_{(j)}$ normálne rozdelená so strednou hodnotou $E[X_{(j)}] = t_\alpha$ a rozptylom $\sigma_{X_{(j)}}^2 = \frac{\alpha(1-\alpha)}{f^2(t_\alpha)n}$. Ak $X \sim N(\mu, \sigma^2)$, potom $\sigma_{X_{(j)}}^2 = \sigma^2 \frac{\pi^2}{24 \ln n}$.*

Príklad 6 (rozptyl poriadkovej štatistiky) (a) Pomocou delta metódy odvodte rozptyl poriadkovej štatistiky v definícii 1. (b) Pomocou definície 1 odvodte rozptyl poriadkovej štatistiky, ak $X \sim N(\mu, \sigma^2)$.

DÚ

Definícia 2 (stredná hodnota a rozptyl mediánu) *Stredná hodnota mediánu $X_{(\frac{n+1}{2})}$ je rovná $E[X_{(\frac{n+1}{2})}] = \tilde{\mu}$ a rozptyl mediánu $\sigma_{X_{(\frac{n+1}{2})}}^2 = \frac{1}{4f^2(\tilde{\mu})n}$, kde n je nepárne. Ak $X \sim N(\mu, \sigma^2)$, potom $\sigma_{X_{(\frac{n+1}{2})}}^2 = \sigma^2 \frac{\pi}{2n}$.*

Príklad 7 (rozptyl mediánu) (a) Pomocou delta metódy odvodte rozptyl poriadkovej štatistiky v definícii 2. (b) Pomocou definície 2 odvodte rozptyl poriadkovej štatistiky, ak $X \sim N(\mu, \sigma^2)$.

DÚ

Veta 1 (koeficient variácie) *Nech náhodná premenná X pochádza z normálneho rozdelenia s parametrami μ a σ^2 , $X \sim N(\mu, \sigma^2)$, kde $E[X] = \mu$ je stredná hodnota a $Var[X] = \sigma^2$ je rozptyl náhodnej premennej X . Nech $g(\theta) = \sigma/\mu$, kde $\theta = (\mu, \sigma^2)^T$, $g(\hat{\theta}_n) = \frac{S_n}{\bar{X}_n}$ a $\Delta = \frac{\partial}{\partial \theta} g(\theta) = \left(-\frac{\sigma}{\mu^2}, \frac{1}{2\sigma\mu}\right)^T$. Potom*

$$\sqrt{n} \left(\frac{S_n}{\bar{X}_n} - \frac{\sigma}{\mu} \right) \stackrel{\mathcal{D}}{\approx} N_k \left(0, \Delta^T (i(\theta))^{-1} \Delta \right),$$

kde $\Delta^T (i(\theta))^{-1} \Delta = \begin{pmatrix} -\frac{\sigma}{\mu^2} & \frac{1}{2\sigma\mu} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \sigma^2 & 0 \\ 0 & 2\sigma^4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -\frac{\sigma}{\mu^2} & \frac{1}{2\sigma\mu} \end{pmatrix}^T = \frac{\sigma^2}{\mu^2} \left(\frac{\sigma^2}{\mu^2} + \frac{1}{2} \right)$.

Príklad 8 (koeficient variácie) Pomocou delta metódy odvodte rozptyl koeficientu variácie z vety 1.

DÚ

Definícia 3 (hodnoty distribučnej funkcie v kvantiloch) Empirická distribučná funkcia $F_n(x)$ je definovaná nasledovne

$$F_n(x) = \begin{cases} 0, & \text{ak } x < X_{(1)}, \\ \frac{i}{n}, & \text{ak } X_{(i)} \leq x < X_{(i+1)}, \\ 1, & \text{ak } x \geq X_{(n)}. \end{cases}$$

Majme transformáciu $T_{(1)} = F_n(X_{(1)})$, $T_{(2)} = F_n(X_{(2)})$, ..., $T_{(n)} = F_n(X_{(n)})$. Potom $T_{(1)}$, $T_{(2)}$, ..., $T_{(n)}$ sú **poriadkové štatistiky**. Potom platí

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \Pr\left(\sup_{\forall x \in \mathcal{Y}} [F_n(x) - F(x)]n^{1/2} \leq \lambda\right) = \Phi(\lambda),$$

kde $F(X)$ je teoretická distribučná funkcia a $\Phi(\lambda) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} (-1)^k e^{-2k^2\lambda^2}$. Potom $100 \times (1 - \alpha)\%$ pás spoľahlivosti pre $F(x)$ definujeme ako $F_n(x) \pm \lambda_\alpha 1/n^{1/2}$, kde $\Phi(\lambda_\alpha) = 1 - \alpha$ a $\text{Var}[F_n(x)] = 1/n$. Potom môžeme tvrdiť, že $F(X)$ patrí do $100 \times (1 - \alpha)\%$ pásu spoľahlivosti a zároveň je medzi nulou a jednotkou s pravdepodobnosťou $1 - \alpha$.

Príklad 9 (graf distribučnej funkcie a jej IS) Nakreslite graf distribučnej funkcie $N(\mu, \sigma^2)$, kde $\mu = 0$ a $\sigma^2 = 1$. Do grafu dokreslite 95% pás spoľahlivosti pre $F(x)$. Jeho hranice vypočítajte pomocou simulácie pseudonáhodných čísel z $N(0, 1)$ pri $n = 50$, kde $F_n(x)$ je odhadnutá z dát. Teoretickú distribučnú funkciu $\Phi(\lambda)$ naprogramujte v \mathbb{R} alebo použite knižnicu `kolmim` a funkciu `pkolm()`; help k tejto funkcii je prístupný na <http://cran.r-project.org/web/packages/kolmim/index.html>.

DÚ